

Copertă: Cristian Negoii

Tehnoredactare: Adrian Stanciu

Respect pentru oameni și cărți

*Toate drepturile și responsabilitățile asupra
textului aparțin autorului*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VOINEA, BUJOR

Artefacte / Bujor Voinea. - București: Semne, 2015
ISBN 978-606-15-0746-7

821.135.1-1

EDITURA SEMNE

Str. Barbu Delavrancea, nr. 24

Sector 1, București

Tel./fax: 021.318.83.44;

Adresă web: <http://www.semneartemis.ro>

E-mail: office@semneartemis.ro

Difuzare: 021.311.49.36

021.310.74.59

Tiparul executat la S.C. SEMNE '94 S.R.L.

Tel.: 0744.35.70.28

021.667.08.20

Bujor Voinea

ARTEFACTE

EDITURA
Semne

București, 2015

(CÂNTEC)

Sunt atât de naiv când e vorba să fiu
Că mă-ngroapă la piept o femeie de viu
Și mă unge cu mir și ulei sângieru.

În sandale îmi intră nisip din pustiu
Și m-ascund ca un mort așezat în sicriu
Să tot dorm și să dorm și să scriu și să scriu.

Miezul tot transparent înecat în rachiu
Mă întrebe de știu, dacă totuși mai știu
Că mă-ngroapă la piept o femeie de viu.

ABSORBIT

Absorbit de câte sunt prin pagini
Scap în iris unele imagini
De seducătoare clipe stranii
Ca și cum aș azvârli cu banii.

Frunzăresc visând între coperte
Întâmplarea care să mă ierte
Dându-mă de-a dura prin frunzare
Dinadins sau chiar din întâmplare.

Nu regret, nu rătăcesc prin semne
Degete subțiri și risipite,
Însă îmi doresc să mă invite
Doamne parfumate și mai demne.

Dacă plec îmi place când pe stradă
Iese o fecioară să mă vadă
Și cu-o daltă fină să-mi cioplească
Înălțimea cea mai nefirească.

AȘ VREA SĂ ZBOR

Aș vrea să zbor c-o pânză într-o mână
Și să plutesc o zi și-o săptămână
Sau poate chiar un an sau chiar o viață
Ținându-mă cumva la suprafață.

Să trec prin iris un inel de cretă
Blând desenat de soare pe perete
Așa cum viața poate fi concretă
Pentru că toate mi se par concrete.

Pe iahtul unei frunze să sparg struguri
Și fiind la cârmă simplu să te bucuri
Că bat la ușă resemnat și tandru
Cum bat în toamnă florile de leandru.

Pe puntea vastă valuri să plesnească
O vâslă tristă, dulce și albastră
De care agățat să dau din brațe
Și lanțul de argint să se agațe.

Respectiv
Aș vrea să navighez ținând o vreme
Discursuri despre tainice dileme
Sfârșind în mine, eșuând în mine,
Cum face timpul care nu mai vine.

ACOLO UNDE

Acolo unde fumul ceartă morții
Stă adunat, aproape de plecare,
Călugărul, privind în depărtare
Drumul pieziș, alunecos, al sorții.

Mai mult tăcută umbra distilată
Se face vânt și singură revine
La rugăciunea care se cuvine
Să nu străbată taina niciodată.

Praful ce crește crească fără frică
În clipa plină și nehotărâtă,
Pentru că viața poate fi urâtă
Dacă urâtul încă se ridică.

Mulți văd că rana cerului apasă
Și vor s-o-nchidă într-o rugăciune,
Dar pentru toți iluzia apune
Lăsând în urmă sabia tăioasă.

ACROBAȚI DE SEAMĂ

Acrobați de seamă văd cum se inspiră
Din căderea fusteii într-un con incert
Și prin bluza fină stelele se miră
Că regina vine noaptea la concert.

Sar pe albe note și așez în față
Cu bagheta roză un adânc bemol,
Pentru că femeia uneori învață
Să iubească luna dată rostogol.

Pagina ne-ntoarsă vrea să se desprindă
Și pianu-n sine picură lumini
Dintr-un fel de zală pe un fel de grindă
Când cobori în umbră tainic și suspini.

Rătăcit stau țepăn în trăsura rece
Și de neputință încă mai regret
Că secunda blondă tremură și trece
Parcă fără vlagă și mai mult încet.

AM PRESIMȚIT

Am presimțit că nu se va-mplini.
Era mult prea frumos să se-mplinească
Acest destin de taină strămoșească
Atunci când întâmplarea va veni.

Dar n-am noroc, deși iubesc și-mi place
Lumina ta din ochi mistuitoare,
Vei vrea să vezi cum inima mă doare
Și cum mormântu-mi singur îmi dă pace.

Visam la tine, să îți mângâi părul
Atât de dulce dus spre înălțime,
Și să mă-mpingi în apă cu piciorul
Când te stropesc cu diamante fine.

Visam să mă strecor la sânu-ți dulce
Și ochii cei de foc până la fund
Să-i beau precum lumina de profund
Când pleacă liniștită să se culce.